

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Can-
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ESTRELLAS AB QUA.

—La primera designa grans desgracias.. La segona també..... Pero a veure si al últim, ab aixó del tractat ab Fransa, ns entrará un bon remey, que curi tot.

95
4
1901/164

4030

LO PUNT D' APOYO.

HIGÜRINSE un tauló llarch, inmens, colocat en forma de balanci.

A l' un costat hi está segut en Cánovas; al altre costat hi está segut 'n Sagasta: al mitj hi ha un punt d' apoyo.

Lo joch es molt senzill: quan l' un es baix l' altre es dalt y vice-versa. Ells dos se diverteixen y 'l punt d' apoyo aguanta.

Cánovas fá un any qu' era á dalt, y 'n feya de molt crespas. Quan sentia parlar de democracia, semblava que sentia parlar del dimoni. Odi com lo qu' ell tenia á las ideas modernas, no 's concebeix. Norma de la seva llibertat era 'l bastó.

Hi ha personas que ab l' odi y ab l' arbitrariedad s' hi engrèixen. Lo mónstruo es d' aquestos. Pesava ja massa arrobats, estava inaguantable, y 'l balanci va caure pèl seu propi pes, y 'l contrapès, en Sagasta, vá anarse'n enlayre.

Quántas paraulas bonicas mentres pujava. No hi havia al mon un home més cayo qu' en Sagasta. Jo us donaré llibertat, dret, prosperitat, regularitat en l' administració, progrés, benestar... en una paraula, demanin.

Y fa un any qu' es á dalt, y la llibertat que havia de volar per aquests espays resulta qu' es una papallona aixafada entre dos fulls del llibre de las mateixas lleys conservadoras.

Lo dret no ha entrat encare al adressador; la prosperitat consisteix ab la puja del pá; la regularitat en l' administració, preguntin á las oficinas públicas si l' han trobada; lo progrés s' ha errat de camí y torna endarrera, y 'l benestar... Vaja, avuy fora de 'n Camacho ningú 'l coneix, y encare en Camacho perquè no t' gaire enteniment.

Y aixís com hi ha personas que ab l' odi y l' arbitrariedad s' hi engrèixen, n' hi ha també que s' engrèixen ab l' informalitat y ab lo desenfado.

Exemple, en Sagasta: mirinse'l; está desconegut. Y 'l balanci comensa á fer moviment, comensa á baixar, en Sagasta se 'n vá á terra.

Ja 'm sembla que 'ls sentó á vostés: —A terra, en Sagasta? Donchs digui que 'l contrapès pujará, donchs digui que tornarem á tenir Cánovas, donchs digui que no podrem sortir may d' aquest joch de criaturas?

Vaig á respondre'ls: —Aixó depen d' una cosa: aixó depen del punt d' apoyo. Lo balanci per tenir balans s' apoya sobre algú. ¿No saben sobre qué s' apoya?

¡Ahl! Pálpinse las costellas, si son servits, pobres contribuyents; pálpatalas tú, poble treballador explotat, enganyat, que al cap de vall ets qui tot ho soporlas, las tarifas de 'n Camacho y 'ls auments dels industrials: tu ets lo punt d' apoyo d' aquest balanci; aquest balanci descansa sobre tú, sobre de tú pesa: y tant si puja l' un com si puja l' altre, tú aguantas y ells se diverteixen.

¿Vols acabar de una vegada? Alsat. ¡No pots alsarte! Donchs enretirat. Basta que t' enretiris y tots dos rodaran per terra. P. K.

SERMONS DE QUARESMA.

N A ho saben: tinch grans simpatias per don Joseph Maria, bisbe de Barcelona. No hi puch fer més, si algú m' ha de convertir es éll.

Poden contar, donchs, que al saber que cada diumenje de Quaresma faria un sermó desde la trona de la Catedral, vaig pendre la resolució de no perdre 'n cap, ni un, y si 'l Banyeta no m' hi posa cap entrabanch, creguin que la cumpliré.

De moment ja 'n tinch un al cos, que no es poch en aquest temps de abstinencia. Los sermons del nostre bisbe son molt sustanciosos y en época de Quaresma constitueixen una verdadera ganga.

Ja 'l tenim dalt de la trona, ab aquells maneyus de la terra de Maria Santissima, y ab aquell metall de

véu, que si arriba á durla á l' exposició metalúrgica, se 'n porta 'l primer premi.

Tema del sermó: l' Evangeli. Lo pas aquell en que Satanás volia tentar á Jesucrist desde la montanya, y aquella provocació del dimoni quan vá dirli:—Vaja, si ets fill de Dèu, converteix las pedras en pá.

«¡Véus' aquí 'l símbol del sensualisme modern!» Convertir las pedras en pá... y 'l pá en tarifas y contribucions.

Lo sensualisme modern domina tant en lo casutxo del pobre, com en l' opulenta morada del rich: las sevas asquerosas brutalitats entran pèls ulls de tots los homes.

«Hi ha un ús inmoderat de béns materials, que com la serp del paradís s' enrosca en tots los cors y seduheix tots los enteniments. Se manifesta en la molície refinada, en lo luxo de las habitacions, en l' exquisit y sibaritich de la taula, en las calculadas conveniencias y comoditats de la vida. No perdona á ningú: afecta lo mateix als que viuen lluny del santuari, com á las personas piadosas.

Las conseqüencias son desastrosas: ambició desordenada d' adquirir, necessitat insaciable de consumir: res de pararse en medis per sostenir y aumentar lo luxo: sacrificarho tot, los estalvis del pobre y las economias del menestral y fins lo crédito del sensualista en aquests agios que tantas catástrofes produheixen: estimuar l' enveja dels pobres contra 'ls richs: sensualisme en lo teatro, en la literatura, en los paseigs, en las diversiones públicas, fins en l' atmósfera que 's respira, lo qual obliga als governants á imposar cargas que desesperan als subordinats y á aquests á contreure deutes que 'ls arruinan».

Fins aquí arriba la molla (la miga) del sermó.

Després, naturalment, aquest sensualisme, aquest luxo, aquesta aglomeració de capitals, al costat de la miseria dels que no tenen sobre ahont caure 's morts, engendran lo socialisme y lo nihilisme, que avuy per avuy desafian l' omnipotencia dels imperis més robustos.

Remey contra aquest mal: la doctrina de Cristo, y sobre tot, las paraulas de Sant Pau en la seva carta als Corintis: «Que la vostra abundancia supleixi á la indigencia, de manera que hi haja igualtat tal com está escrit».

Qu' es com si diguésem: «A repartir». ¡Ay Senyor! ¡Y pensar que á Sant Pau y á don Joseph Maria, si predicavan d' aquesta manera á Russia, are com are 'ls passarian per un consell de guerra.

Pero no tingan por: aquí á Espanya no succehirá res d' aixó. Tot lo més que pot sobrevenirlos, es que l' Internacional elsgeixi á Sant Pau per patró y nombri á don Joseph Maria socio honorari.

Pero jo crech que l' humilitat y la frugalitat son virtuts cristianas, y no olvido may que Jesucrist vá neix en un estable, sobre la pal'a; y penso ademés, que la millor prédica no es la de la paraula, sino la del exemple; jo contemplava donchs á don Joseph Maria, que tot predicant contra 'l luxo, anava vestit de seda y plé de blondas; y ostentava al dit un riquíssim anell guarnit ab pedras preciosas.

Fins baixant de la trona vaig veureli 'l peu. Duya sabatas ab civella de plata.

Jo esperava que acabat lo sermó, seguint la doctrina de Sant Pau, repartiria aquellas galas entre 'ls pobres; pero 'ls pobres van sortir de la Catedral ab lo cap plé y las mans vuidas, l' inteligencia calenta y 'l ventrell fret.

Tè rahò 'l bisbe: hi ha massa luxo en las habitacions.

El per exemple es un home sol y viu en una casa que hi cabria un regiment de pobres.

Té rahò 'l bisbe: hi ha massa requisits á la taula.

Pero no obstant los bisbes quan s' hi aferrussan no deixan ni una engruna de pá sobre las estovallas, ni una gota de Champagne dintre la copa. Dos cops he menjat ab don Joseph Maria: á Vilanova y al dinar proteccionista de la Llotja, y puch assegurarlos que no desdiu.

Tè rahò 'l bisbe: hi ha un afany inmoderat per adquirir riquesas.

Pero l' Iglesia adquireix tot lo que pot, y 'ls capellans juzan á la Bolsa, y á las parroquias se paga l' administ' ació dels sants sacraments, y per tot hi ha tarifas, pèls funerals, pèls enterros, pèls casaments, pèls bateigs, com per demostrar que aquella igualtat predicada per Sant Pau, no existeix ni dintre de l' Iglesia. Y 's fan funcions que semblan de teatro, ab música de grans mestres, ab milers de ciris, ab domassos y colgaduras, ab núvols d' incens, y fins ab cadiras que 's llogan á tant per hora.

¡Ja véu, si estém perduts don Joseph Maria!

¡Oh! Aquest sensualisme fatal que corromp á la societat, ha comensat per corrompre á l' Iglesia.

Los seus representants no han tingut l' abnegació de

Jesucrist.—Si son enviats de Dèu, los ha dit lo dimoni del sensualisme, aquí teuin pedras, féune pans.

Y 'ls capellans n' han fet pans tot desseguida. ¡Què vol dir pans! Dels palets ne farán unsas de perruca. Ab un manjoch de llana son capassos de teixir la llarga tela de un testament sacramental ó de una herencia de confiansa.

¡Uy quins alets, don Joseph Maria!...

Tal es l'efecte, que ab tota franquesa m' ha produhit lo seu primer sermó de Quaresma. Serà tal vegada perquè la fé que avants entrava pèl cor, avuy entra pèls ulls. Y entra pèls ulls perquè vostés han tingut l' amabilitat d' obrinse 'ls.

Per lo demés tiri endavant y fora, que mentres vosté anirà predicant desde la trona de la Catedral, jo faré lo mateix desde las columnas de la Campana de Gracia.

J. R. R.

LO CANT DELS CONTRIBUYENTS.

Cor-secats y més prims qu' una canya, cantarém tots plegats ab dalé; perquè avuy, bèn mirat, lo d' Espanya va molt bè, va molt bè, va molt bè.

¡Ay quin temps més pervers se 'ns arrenda, ¡Si 'n farém de badails y estornuts! mentres hi haja minis'tres d' Hisenda tant goluts, tant goluts, tant goluts.

Traballém com esclaus, nit y dia, suant sanch, per guanyá un sou petit. Y algú esclama ennuagat d' alegria: ¡mal profit! ¡mal profit! ¡mal profit!

¡Pobre Espanya! ¡Si 'n fas de tristesal! ¡Cóm te posan los homens de pió! Als mateixos teus fills fas feresa... Los fas pó, los fas pó, los fas pó.

Pagá sempre, pagá es nostre feyna; fer Quaresma tot l' any, amenut. Y ¡ay del pobre! que diu:—La llei reyna, del embut, del embut, del embut.

Per patir héu vingut ¡ay macatxol per patir héu vingut en eix mon. ¡Ay por Dios y la Virgen! ¡¡Ca-macho!!! ¡compasion! ¡compasion! ¡compasion!

JOAN VILASECA.

LGUNS demanan que s' obrin las Còrts pero en Camacho y en Sagasta com si no ho sentissen.

Es natural. Si las Còrts s' obrissen lo país faria escoltar las sevas queixas. Y are lo que importa, mentres no esquitxi 'ls quartos, es no 'treureli 'l mocador de la boca.

¿Han vist may una cosa més salada, que l' impost sobre la sal?

Comensa per imposarse la quota als inquilinos, segons lo lloguer que pagan, de lo qual resulta que 'ls que pagan un lloguer petit no tiran sal á l' olla, y 'ls que 'l pagan gros sempre fan salat.

Surt després en Camacho, y veient lo difícil que ha de serli 'l cobrar dels inquilinos directament, tractade cobrar dels amos de las casas.

Es dir, vol que 'ls amos de las casas l' hi fassan de recaudadors. Y ¡viva 'l salero!

Eram encare poch felissos. Ab la contribució industrial carregada, encare hi havia algun fabricant que 's podia guanyar la vida, treballant de nit y dia y cremantse las cellas.

Per aixó 'l govern acaba de firmar un tractat de comers ab Fransa, rebaixant los drets que pesavan sobre una pila d' articles.

D' aquesta manera 'l que s' escapi de 'n Camacho, tindrà que havérselas ab l' industria extranjera.

He vist las novas tarifas: Y la veritat, hi trobo á faltar una cosa. ¿Quán pagarán los gorro-frigis, á la seva introducció á Espanya? Com que no hi están mencionats, jo crech qu' entrarán de franch.

¿Qué fan los conservadors? Esperan. Ni ménos volan donar la empenta perquè la situació caiga més aviat. Y va de quènto:

«Hi havia una pobre infelís que tenia un mal grà al nas, y al veure que 'l mal se l' hi anava menjant, y a anar a trobar 'l metje.
—No l' hi sembla Sr. Doctor, si podriam amputar-lo?
Lo metje, després de un exàmen detingut:
—No es pás necessari. .. Ya l' hi curarà per ell mateix.
Los conservadors esperan qu' en Sagasta caiga per ell mateix del ministeri.

Suposan qu' en Cánovas actualment está dedicantse al estudi.
¿No saben qu' estudia?
Un libre de cuyna.
Estudia la millor manera de guisar las llebras que li aixequi en Camacho.

Lo rector de Sant Pere se ha empenyat en ferse amic de la Campana de Gracia.
Ja fa algun temps que varios treballadors acompanyavan ab hatxas al cementiri, lo cadáver del seu principal, y 'l Sr. rector no vá permetre que aquestes hatxas penetressin en lo temple del Senyor, de la pau y de la misericordia, á no ser que la familia del difunt pagués lo doble de lo estipulat.
Eh ¿qué tal?

En aquella iglesia se regatejan los honoraris de serveys religiosos, lo mateix que si 's tractés de melons ó de sardina fresca per tot se fan dos, tres y quatre présus diferents; sempre tenen olivts y en lo moment de pagar surten uos ciris trencats, molt aprofitables per aquella santa casa.

¿Volen un exemple de pochos días?
Are últimament un tal senyor Babot tenia ajustat un funeral per un oncle seu, en 50 duros. Donchs en lo moment precis de anarlos a satisfer, resulta que si no hi afegeix 8 pessetas més, tot lo treball de incens y oracions no serveix per res, y Sant Pere no l' hi obrirá la porta celestial.

Vaja, Sr. Rector, vosté vá esguerrar la carrera. A la Boqueria de marmanera ó de peixatera, regatejant ab las criadas, hauria guanyat molts quartos.

Pero are, com á capellá, lo que fá, es fer perdre molta fé.

En las intermediacions de Olot s' ha descubert un amatall ab quatre cents fusells, perteneixents als carlins.

Res: quatre cents bordons per la pelegrinació.

¿Bè pèls obrers que 'l diumenje passat ván reunirse en lo Teatro Español! Ab sensatés, mesura y eloqüencia 'ls treballadors van demostrar lo perjudicat que surtían ab las tarifas de 'n Camacho y ab lo tractat de comers ab Fransa.

¡Oh! Si 'ls libre-cambistas de Madrid tinguessen co-neixement de una classe obrera tant digna, tant laboriosa, tant sensata y tant ilustrada, s' avergonyarían de unas ideas com las sévas qu' en últim resultat tiran á captar als que treballant volen viure.

Obrers com aquests es lo que 'ns falta: libre-cambistas com aquells es lo que 'ns sobra.

Lo rey de l' As d' oros ha escrit una carta á propòsit de la pelegrinació.
Diu en sustancia, que considerant que se l' hi dona 'l carácter de política, s' abstinirá de anarhi.
No diguis res més, que ja t' enteném
Senyal de que ab l' excusa de la pelegrinació hi havia de haver tíros.

Lo qu' es de las balas sempre es lo primer que 'n fuig.

Además, diu que 'l seu honor no l' hi permet fer un viatge á Italia.
Ho crech molt bé.

Las conseqüencias del procés de Milan no son gens agradables.
¡Com que allá l' hi van fallar l' as d' oros!

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—De L'erona 'ns escrihuen que 'l dia de Carnestoltes, després de la funció d' Iglesia lo rector va empendrelas á cops de forca contra unas personas qu' estavan tranquilament sentats en la paret de la rectoria. Lo poble 's va indignar de tal manera, que alguns s' hi feren á cops de pedra, y á la tarde 'l rector de la forca va rebre una garrotada. Y aquí vé be 'l ditxo: «Qui no vulga polys que no vaji ha l' era».

Lo corresponsal de Ripoll nos envia 'ls goigs qu' en honra del Regent d' aquella parroquia, han circulat profusament en dita vila. Los molts miracles que 's relatan fan que 'ls indicats goigs sigan molt divertits.
De Tarrassa 'ns escrihuen donantnos compte del gran éxit que ha alcançat la sarsuela «A la terra de Xaur» lletra de D. Anton Bori y música de D. Francisco Giral, ab que la societat humorística y benéfica «Lo barré» ha celebrat aquest any la fes a del Carnestoltes. L' obra va ser posada ab molt aparato: los encarregats dels pa-

pers van lluirse molt y 'ls autors de la lletra y de la música foren cridats á la escena diferents vegadas. ¡Qué siga l' enhorabona!

VARIACIONS.

Lo pá puja, lo ví puja,
lo carbé puja també,
la carn puja com tot l' altre,
pujan los drets y 'ls lloguers.
¿No saben quin será 'l dia
en que veurém pará en sech
tot aquest sens fi de pujas?
Quan nosaltres pujarem.

Digui la gent lo que vulga,
may nos haviam trobat
tant plens de mals y maluras
com en lo moment actual.
Febre, sarampió, verola,
tífus, atachs cerebrals...
la filoxera .. en Camacho ..
¡Vés si estém ben arreglats!

Per acabar de alegrarnos
lo ministre, tot tranquil,
ha fet un tractat ab Fransa
que n' hi ha per lleparshí 'ls dits.
Ara falta que nosaltres
declarem si 'ns hi aventim.
—¡Tres bien!—diu que ha dit la Fransa;
pero Espanya diu:—¡Ni 'ls mils!

Acabar de fer la quinta,
firmá 'l tractat de comers,
comensá á cobrá 'ls impostos
y pujarse tot de préu.
Tot aquest capdell de cosas
ha capigit al Febrer.
¡Y sois le vint y vuyt días!
¡Si n' arriba á tenir més!

Los neos, que no volían
per directó en Nocedal,
tots sols no logran fer colla
y no saben tirá avant.
Ara al últim per 'ná á Roma
convidan als moderats.
¡Trastos vels ab antiguallas!
Alló semblará l' encant.

Lo novell partit dinástich,
ab tot y ser tant petit,
ja corra tot lo sant dia
cridant, y anant y venint.
¡Pobre partit! ¡Tant criatura
y ja vols caminá aixís?
Prou tindrás las camas tortas...
si per casualitat vius.

—«Segons sembla 'l dia quinze
tornará á obrirse 'l Congrés.»
—«Ningú sab per cosa certa
si s' obrirá 'l mes que vé.»
—«Algú afirma que en Sagasta
vol obrirlo incontinent.»
—«Se sussurra, se murmura...
se diu... que no se sab res.»

Ja s' ha comensat la veda:
ningú desde aquest moment
pot dedicarse á la cassa
sense exposarse la pell.
Sols un cassador s' escapa
d' aquesta ley: lo Govern,
que 'ns cassará tots los quartos
com fins ara ha vingut fent.

A Madrid diu que ara portan
á la presó tot seguit
al que no vol dá á la Hisenda
lo que 'l ministre l' hi diu.
¿A la presó? Crech que al últim
tots ho haurém de volgué aixís:
si 'ns hi portan, allí al ménos
algú 'ns deurá mantenir.

Los constitucionals trinan,
los del centro encara més,
la industria crida y reclama,
lo comers no está content.
Ja ho veuhén; á aquesta terra
no hi viu ningú satisfet.
no més ho está 'l gran Camacho
quan veu que tot vá tant bé.

C. GUMA.

Lo gremi d' impressors los plans de 'n Camacho han produhit molt mala impressió.
Segons lo gremi de paperaires, en Camacho ab las sévas tarifas han fet un paper ridícul.
Lo gremi dels fabricants de géneros de punt, sostindrà 'l punt.

Lo gremi dels que tenen prempsa 's proposa apretar.
Y finalment lo gremi de las funerarias prepara una catxa molt luxosa. ¿Per qui servirá? O per l' industria ó per en Camacho.

Conversa de actualitat:
—¿Faria el favor de dirme per ahont se vá per anar á la presó?
—¿Vol un camí molt recte?
—Si senyor.
—Miri fasis sindich y l' hi acompanyarán.

Perque ja deuhén saberho que al sindicat madrilenyo l' han dut al Saladero.
¡Visca la llibertat! podrán dir los que tenian alguna confiansa en la situació fusionista.

Pero 'ls sindichs, un cop á la presó, han sigut objecte de las atencions més delicadas per part dels seus companys.
Tots los industrials los han omplert de regalos: las fondas los hi han donat menjar, las confiterias vins y fiambres, los confiters ramillets.

En Camacho 's mor d' enveja.
Fins he sentit á dir que tractava d' establir un fielat á las porlas del Saladero, per imposar un dret sobre 'ls articles de menjar y beure qu' entressin á la presó.

Un periódich de la situació, al veure las simpatias que tenen los sindichs presos y 'ls regalos que reben, diu:
—Ja 'ls haurían rebut també en temps d' O' Donnell y en Narvaez. Si, prout A bon segur que llavors tot s' hauría arreglat ab una tanda de garrotadas.
Vels 'hi aquí un periódich molt liberal que está anyorant una cosa.
La partida de la porra.

Encare qu' escritas en castellá, aquí van las coplas que cantan las rondallas de Zaragoza, ab música del himne de Garibaldi:

«El señor Camacho,
aumenta la carga
apremia y embarga
al pobre país.
No ha de haber en breve
un contribuyente
que tenga ni cuente...
un maravedí.
¡Chito! ¡silencio!
que por el subsidio
entrará en presidio
alguna industrial...
¡Loor al gran patrono
de la mendicidad!

Nunca hizo un ministro
por raro portento
otro Regimiento
del mismo jaez.
¡Aplicuese á Paco
entera la gloria,
dejando en memoria
á España sin piel.
¡Chito! no busques
los tres pies al gato
que ya el Sindicato
está en Salazon».

Una frase de 'n Gambetta, á la vigilia de la seva caygada del ministeri:
—Aquí lo important, l' hi deya un amic, es que caiga sobre 'ls péus.
—¡Sobre 'ls péus!... respongué en Gambetta: jo fins finch por de caure sobre 'ls péus dels meus successors.

Lo govern s' entreté disolvent sindicats.
La pena del Talió: ull per ull, dent per dent.
Perque després de tot are los sindicats s' entreter disolvent al govern.

A.....

Deuhén los arbres més tiesso
y l' impuls del vendabal;
mira, donchs, que tú no c
vra que 'l vent va bufar
hoques violents son ter
ojo, noy, qu' estás r

—¿Vol dir qu' en Camacho
—Si senyor, induptablem

Hi ha familias que 's
Si 'l Terso era l' hér
ha volgut ser l' hero

passará á l' historia:
ent: á l' historia natural
pintan solas.
oe del Toison, la seva seny
na del solideo.

No se si saben que va brodar un solideo pel Papa: que 'l solideo va sortir dintre de una caixa, que la caixa va arribar al Vaticà, y que allí en lloch de solideo hi van trobar uns drapots de cuina.

¿Qui havia fet l' escamoteig?
 ¿Qui sab! A horas d' are potse alguna húngara fá servir aquest solideo, cada nit, quan se despulla.
 —¿Y per qué vol que 'l fassa servir?
 —Per ficarhi 'ls anyadits.

La Bolsa va baixant:
 —¿Quina baixa més tremenda! deya un d' aquests dias un bolsista.
 Creyentse que parlavan del termómetro, diu un se-nyor:
 —Ay, ay, ¿baixa? no fa pas gens de fret:
 —¿Com vol que fassa fret, si 'ns clavan aquestes pal-liassas!

¿Vostés se recordan de la Unió general, aquella so-cietat de crédito de Paris, que ha fet una estafada tant tremenda?
 Donchs un periódich francés l' hi recomana 'l se-güent lema:
 «Avants se deya: «L' unió fá la forsa». Pero avuy s' ha de dir: «L' unió fá la farsa».

A todas las comisiones que han anat á Madrid á re-clarar contra l' augment de tarifas ó l' augment de con-sums ó l' augment de qualsevol cosa 'ls hi ha passat lo mateix: ap sollicitos y las reglas de un
 Han anat á veure al ministre de Hisenda, y en Ca-machó 'ls ha dit:—Bueno, ja ho enrahonarem ab lo President del Consell de ministros.
 Després han anat á veure al President del Consell de ministros, y en Sagasta los ha dit:—Bueno, ja ho en-rahonarem ab en Camacho.

Succeheix ab aquestas comisiones lo que ab aquell que buscava en lo diccionari la paraula israelita.
 ISRAELITA (Véase Indio)
 Girava fulls y trobava:
 JUDIO (Véase Israelita).

Fins are hi havia hagut rahons de mal pagador.
 Are, en vista de la conducta del govern, podem dir que hi ha també rahons de mal cobrador.

¿De quina manera cambia 'l mon! ¿Volen un rasgo de una nena al ús del dia? Donchs escoltin.
 Está á punt de casarse ab un tal Enrich. Lo seu pa-dri arriba á casa d' ella tot esbarat.
 —No 't casis per Déu Catarina, no 't casis ab aquest jove.
 —Ay, ay ¿per qué?

—He descubert una cosa horrible. ¿May dirias ahont passa 'l dia? A las casas de joch. No pensa més que ab jugar.

La nena sense inmutarse:
 —Escoltijy l' hi han dit si té sórt?

Hi ha un matrimoni: lo marit es geperut, la muller carregada d' espatllas.
 Tenen un nen y 'ls neix ab la viga de l' esquena desviada. Tenen després una nena y presenta 'l mateix defecte. Va 'l tercer part, y la criatura geperuda com las anteriors.

Lo metje que 'ls visita:
 —Decididament; aixó es un defecte de la sanch.
 Lo pare respon:
 —S' equivoca doctor; aixó es un defecte de la es-quena.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Plo-ma.
2. Id. 2.ª—Se-ré.
3. ACENTIGRAFO.—Pasta-Pastá.
4. ROMBO DE PARAULAS.

O P E R A
 I R A
 A

5. TRENCA-CAPS.—Clarís
 6. GEROGLIFICH.—Lo diné sa diné.
- Han endavinat totas las solucions los ciudatans Mira-nius y J. Lopez; 3 Salfitrochs y Nòstramo; 4 Un Gargot; 3 Agnstí Senac y Jaume Forta, y Sivit; 2 Un mele-met y Cantimplayna, y 1 no més Un que dú pressa.

XARADAS.

Vol que l' hi una-dos la Marta un vestit de molt valor, com si jo fos un milord per gastar sens tersa-quarta, y negantmhi es perque diu que viu tot, que no tinch gust, quan lo dir aixó no es just: ni l' hi he dat may cap motiu.

PAU SALA.

Prima-dos aquesta pussa que tersa inversa-segona per damunt d' aquest total que 'ns ha portat la Ramona.

DIPUTAT LO.

SINONIMIA.

Diu la Tot que t' total de que son fill curará, y total se quedará perque diu qu' está molt mal.

J. PLANAS.

CONVERSA.

—¿Vols venir demá 'l dematí?
 —¿Ahont?
 —Lléva't dematí y ho sabrás.
 —Si ja ho sè: entre 'ls dos ho havém dit.

J. ROMA.

ROMBO DE PARAULAS.

Primera ratlla: Una lletra. Segona: Nom d' home. Ter-cera: Objecte de cuyaa. Quarta: Lo que tots tenim. Quinta: Una lletra.

GALAPÉ.

GEROGLIFICH.

× Negre ×

VL

AGUILETA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse los ciu-datans Pau Sala, E. Molto Ruiz, Un tape y F. de F. Salfitrochs y Rol. Las demés que no s' mencionan no 'ns serveixen, com 'y tampoch lo qu' envian los ciudatans Anónim, J. Sevilla Puig, Jaume Torre y Sivit, T. P., Francisqueta y Joseph, Lector de la Campana, Tarrago-nia, Blay Tocat, Un qu' escriu ab llapis, M. Figuerola Aldrofin, Ny-ver y Salfitrochs.
 Ciutada Un Tapé y F. de F. Insertarem las mudansas —J. Pailós: Aceptem las anécdotas.—Ll. Milla: Idem lo rombo.—Lanac Agustí: Idem lo geroqlifich.—A. A. y B. J. D. y R. A. Martorell: Gracias per las frases que 'ns dedican.—Baldomero Escudé Vila; Rebuda, é in-sertada la revista.—C. Sagum y A. Soltra: Mes val que aquell cape-lla 'l deixin per lo qu' es J. Molas Ballester. La composició que te-nim admesa la publicarem. Respecte a la que 'ns envia aquesta se-mana hi trobem alguns defectes de versificació.—Hermosa Lola: Pu-blicarem lo geroqlifich.—Joan Vilaseca: Admesos los seus treballs.—Vila del osi: Idem lo primer epigrama y las composicionetas.—M. F. Massanet: En lo número passat varem parlarne.—S. A. Llerona: Queda complascent.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 31 y 32

ACTUALITATS.—L' amo de la pelegrinació.

Ja ho tinch tot á punt! Cap á Roma falta gent.

Alto aquí! Si vols anar á Roma, á la qua.

¿Y are, de todas las eynas de pelegrí, no l' hi ha quedat mes que la carbassa.